

část druhá

madrigal

ale s vědomím
že v nemocnici
svatého Karla Boromejského
pod nimi
měli všichni jednou tak moc květen
a do němoty
a v podhradí
a napořád

že teď
nechtějí odcházet

a taky proto
že okna oddělení paliativní péče
jsou opět celá od května a Prahy
i když je poctivé Boromejky drhnou jako
o život
a z toho drhnutí jsou všechny opět žačkami
druhých tříd v černých sukních
když pěstičkami mažou aritmetické chyby
z tabulí a křídou z rukou otírají o textil

aby si teď
o 40 let později
řekli u tabulí okenních:

je květen — čert to vem

a rukama od desinfekce
smazaly rozdíl
mezi životem a smrtí

jako tehdy
onu aritmetickou
chybu

